

Otobüs Yolculuğu Ve Gözlerin

— Rıza Baldede · 16 Mayıs 2026

Yanımda oturan yabancı uyukluyor.
Vücudu gevşemiş, başı omzumda.
Ne kadar çaresiz;
kendi uykusunda kaybolmuş.

Yan tarafta
elleri gümüş rengi saçlara bulanmış biri var.
Hafif rüzgâr ceketinin içine işlemiş;
şarkı da kesmiyor gibi...

Muavinin gözlerinin
kenarında ince kırışıklıklar var.
Gülümsese,
dar bakışlarının etrafında çoğalacaklar.

Evde
daha rahat hissedebilirdi kendini.

Önümdeki çoktan uyumuş

ya da uyuyor gibi, emin deęilim.
Dizlerini çekip
başını sol omzuna yaslayabilirdi.

Çocuk yüzünü cama dayamış.
Sarkık dudakları titriyor;
sanki annesi saçını tarıyormuş gibi.
Aklı yıldızlarda değil,
belki oyuncaklarında....

Kadın başını adamın omzuna koymuş.
Buna kaç şiir yazılır...
yorumu kapalı bir şiir;
sadece kalp bırakılır sayfaya.

Şoförün sesi,
grileşmiş bir saç teli gibi mi,
yoksa yıpranmış yakasının izi gibi mi;
solmuş gömleğine sinmiş bir yorgunluk...

Seni düşünmeye,

bir mola yeri bu yolculuk;

Gözlerimde uyku yok,
kalbim dinlensin...
Gözlerin içimde demlensin
desemde şehir ışıkları bakışın...
Gecenin karanlığı saçların
seni düşünmeye itirazım yok...